

Stanhopea (stanchopea, chrząstnica)

rodzina Orchidaceae

Pochodzi ze Środkowej Ameryki (Meksyku, Nicaragui, Kolumbii, Wenezueli i Peru). W rodzaju jest ok. 50 gatunków. Są one epifitami i rosną wysoko na drzewach. Ze względu na efektowne kwiaty blisko połowa gatunków stanchopei uprawiana jest jako rośliny ozdobne. Wytwarzają one owalne pseudobulwy (nibybulwy) o wysokości ok. 5 cm, które są pomarszczone, a z wierzchołków tych bulw wyrasta po jednym skórzastym, eliptycznym, ogonkowym, szerokim liściem o długości 40-50 cm. Bardzo efektowne kwiaty są zebrane w zwisający kwiatostan po 3-5 kwiatów na pędzie. Kwiaty te są woskowate, żółte i kasztanowe z czerwonymi plamkami. Również wielkość kwiatów jest bardzo atrakcyjna - pojedynczy kwiat „stanhopea tigrina” ma wielkość pięści dorosłego człowieka (średnica do 15 cm), kwiaty innych gatunków są nieco mniejsze.

Dodatkowym walorem jest to, że kwiaty stanchopei bardzo ładnie i intensywnie pachną (jeden otwarty kwiat może wypełnić zapachem całe spore pomieszczenie). Kwitną one zazwyczaj w lecie i jest to bardzo obfite kwitnienie, choć krótkotrwałe. Storzycyki te jak większość epifitów powinno się uprawiać w koszykach. W przypadku tego gatunku jest to szczególnie ważne, gdyż ich pęd kwiatostanowy wykazuje geotropizm dodatni i musi się przebić przez podłoże, aby roślina zakwitła. Z tego względu są zalecane koszyczki o dużych oczkach.

Ogólnie zalicza się je do storczyków łatwych w uprawie, należą do gatunków szklarni umiarkowanej. Zalecane temperatury dla stanchopei to w dzień ok. 20-25°C i ok. 18°C w nocy w czasie wegetacji. W okresie spoczynku (zimą) temperatury powinny być nieco niższe w dzień ok. 16-18°C, a w nocy 14-15°C. Jest to jednak na tyle tolerancyjna roślina, że odstępstwa od powyższych temperatur są dopuszczalne bez większej szkody dla niej (dopuszcza się nawet temperatury maksymalnie 35°C i minimalnie zimą ok. 13°C). Stanhopee rosną dobrze w różnych warunkach świetlnych. Zaleca się stanowiska w półcieniu (bardzo duża powierzchnia liści jest jakby tego wskaźnikiem), ale rosną i kwitną równie dobrze na stanowiskach zacienionych jak i jasnych. Podlewanie stanchopei powinno być dość obfite od wczesnej wiosny do końca lata.

Późnym latem ograniczamy podlewanie w celu stymulacji kwitnienia, a następnie zmniejszamy je jeszcze bardziej i dopuszczamy do przesuszenia podłoża, (ponieważ w tym okresie powstają pędy kwiatostanowe i nadmiar wody może być przyczyną gnicia takiego przebijającego się pędu). W okresie zimy podlewanie ograniczamy do minimum – aby tylko nie dopuścić do zwiędnięcia. Optymalna wilgotność powietrza to 50-80%. Stanhopee można uprawiać w różnych podłożach, ale muszą być one przepuszczalne, więc może to być sama kora sosnowa, lub kora wzbogacona o dodatek torfu czy mchu torfowca. Do nawożenia podłoża można stosować gotowych nawozów wieloskładnikowych, ale z równym powodzeniem można stosować dolistne nawożenie np. roztworem Florovitu. W okresie spoczynku, zimą nie zaleca się nawożenia.

Jak u większości gatunków storczyków nie zaleca się corocznego ich przesadzania. Jeśli już przesadzamy to robimy to wczesną wiosną lub po przekwitnięciu, rozmnaża się je przez podział.